

RESOLUCIÓ DEL DIRECTOR DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA DE 23.2.205 RELATIVA A LA SOL·LICITUD D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ NÚM. 6/2015

ANTECEDENTS

Primer. En data 30.1.2015, es va rebre mitjançant correu electrònic adreçat a la bústia genèrica de l'Oficina Antifrau la sol·licitud núm. 6/2015 en què es demanava «sol·licitar l'estat actual de la nostra denúncia».

Segon. La persona sol·licitant figura com a denunciant en les actuacions d'investigació seguides en aquesta Oficina sota el núm. 082-11062014/031.

FONAMENTS DE DRET

Primer. Subjecció a la Llei de transparència.

L'Oficina Antifrau de Catalunya, d'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'Oficina actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

L'Oficina Antifrau, d'acord amb l'article 2.1c) de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, s'encabeix en el concepte d'«entitats de dret públic que, amb independència funcional o amb una especial autonomia reconeguda per la llei, tinguin atribuïdes funcions de regulació o supervisió de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat». En conseqüència, i atès el que disposa l'apartat segon del mateix article, l'Oficina té, als sols efectes d'aquesta llei, la consideració de Administració Pública i, per tant, resta plenament subjecte a les disposicions del Títol I de la Llei (publicitat activa i dret d'accés a la informació pública).

Segon. Règim jurídic aplicable.

Atesa la manca de naturalesa administrativa de l'Oficina, segons resulta de l'antecedent anterior, les seves actuacions no es desenvolupen en el si d'un procediment administratiu i, en conseqüència, les persones denunciants no tenen la

condició d'interessades, no resultant aplicable l'article 35.1a) de la Llei 30/1992 en relació amb la Disposició adicional primera de la Llei 19/2013.

Tercer. Objecte de la sol·licitud.

L'article 13 de la Llei 19/2013 defineix la informació pública com «els continguts o documents, sigui quin sigui el seu format o suport, que estiguin en poder d'algun dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol i que hagin estat elaborats o adquirits en l'exercici de les seves funcions». D'acord amb l'anterior, la informació sol·licitada reuneix els trets per tal de ser considerada com a tal.

Quart. Admissibilitat.

No concorren en la present sol·licitud cap dels motius expressats en l'article 18.1 de la Llei 19/2013, és procedent admetre-la a tràmit.

Cinquè. Ponderació dels interessos en joc.

El paràgraf segon de l'esmentat article 14 preveu que l'aplicació dels límits ha de ser justificada i proporcionada al seu objecte i finalitat de protecció i ha d'atendre les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.

L'anterior comporta efectuar un doble test consistent: en primer lloc, valorar el risc de perjudici per algun dels interessos o bens jurídics protegits per les limitacions legals (test del dany); i en segon lloc, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

Amb relació al test del dany, i d'acord amb l'article 14.1e) de la Llei 19/2013, el dret d'accés podrà ser limitat quan accedir a la informació suposi un perjudici per a la prevenció, investigació i sanció dels il·licits penals, administratius o disciplinaris.

Al seu torn, l'article 18.1 de la Llei 14/2008 estableix que les actuacions de l'Oficina Antifrau de Catalunya s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions.

En el cas concret, no havent estat finalitzada la investigació, facilitar informació en termes més amplis que la mera indicació de l'estat de tramitació podria comprometre l'eficàcia dels procediments penals o sancionadors administratius que eventualment poguessin derivar-se atès que encara no s'ha arribat a un posicionament definitiu sobre quin contingut dels previstos en l'article 20 de les Normes d'actuació i de règim interior acabarà adoptant la resolució que posi fi a l'expedient i que permeti, en aquests moments, descartar la rellevància penal o d'infracció administrativa del fets objecte d'examen.

Test de ponderació. En el supòsit present concorren dos interessos legítims: un ve constituït per l'interès de la persona sol·licitant en accedir a informació pública; l'altre interès concurrent és el que protegeix el límit previst en l'article 14.1 e) de la Llei 19/2013 i que consisteix en el risc de comprometre l'eficàcia en la prevenció, investigació i sanció dels il·lícits penals, administratius o disciplinaris.

L'amplitud dels termes amb què està formulada la sol·licitud planteja la problemàtica que comportaria avançar en aquests moments informació relativa al contingut de les actuacions indagatòries, la qual cosa significaria que l'Oficina perdria l'exclusiu control d'informacions sensibles, no podent garantir que no se'n fes un ús inadequat, negligent o que, de qualsevol altra manera, no es pogués perjudicar a l'entitat examinada o a concretes persones.

D'altra banda, l'interès manifestat per la persona sol·licitant en obtenir informació pot veure's parcialment satisfet fent-la sabedora de l'estat de tramitació de les actuacions les quals, abans de passar a la fase d'investigació van ser objecte d'una avaluació prèvia de versemblança, d'acord amb normativa aplicable.

Sisè. Accés parcial.

Preveu l'article 16 de la Llei 19/2013 que «en els casos en què l'aplicació d'algun dels límits que preveu l'article 14 no afecti la totalitat de la informació, s'ha de concedir l'accés parcial prèvia omissió de la informació afectada pel límit llevat que d'això resulti una informació distorsionada o que no tingui sentit».

D'acord amb l'anterior, en el present cas resulta procedent donar accés parcial a la informació sol·licitada en el sentit de donar a conèixer únicament l'estat de tramitació de les actuacions.

En virtut de l'exposat,

RESOLC

1. Estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública núm. 6/2015 en el sentit posar en coneixement de la persona sol·licitant que la tramitació de les actuacions d'investigació núm. 082-11062014/031 continua en curs.
2. Fer pública, prèvia dissociació de les dades de caràcter personal, la present resolució en el web corporatiu una vegada hagi estat comunicada a la persona sol·licitant.

Barcelona, 23 de febrer de 2015

Daniel de Alfonso Laso
Director

Contra aquesta Resolució podeu interposar el corresponent recurs davant la jurisdicció contenciós administrativa i, amb caràcter potestatiu i previ a dit recurs, la reclamació a què fa referència l'article 24 i la Disposició addicional quarta de la Llei 19/2013.